

Sygnatura akt XII C 1940/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 9 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSO Ewa Hoffa

Protokolant:Starszy sekretarz sądowy K. T.

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2016 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa P. Z. /PESEL: (...)/

przeciwko A. D. /PESEL:(...)/ i J. D.

/PESEL: (...)/

o zapłatę

I. Uchyła nakaz zapłaty z dnia 8 października 2014 r. wydany w sprawie XII Nc 334/14 przez Sąd Okręgowy w Poznaniu i zasądza od powodów, solidarnie, na rzecz pozwanego kwotę 180.000 zł /sto osiemdziesiąt tysięcy złotych/ z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 października 2014 r. do dnia zapłaty.

II. Nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w części kwoty zasądzonej w punkcie I wyroku, a mianowicie co do roszczenia w kwocie 110.000 zł /sto dziesięć tysięcy złotych/.

III. W pozostałej części powództwo oddala.

IV. Kosztami postępowania obciąża powoda w $\frac{1}{4}$ części, a pozwanych w $\frac{3}{4}$ części, z wyłączeniem obciążających ich kosztów sądowych od poniesienia których byli zwolnieni, i zasądza od nich, solidarnie, na rzecz powoda kwotę 5413 zł /pięć tysięcy czterysta trzynaście złotych/ tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa adwokackiego.

/-/ E. H.

Sygn akt XII C 1940/1/3

UZASADNIENIE

Powód, P. Z., wniósł o zasądzenie od pozwanych, nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, solidarnie na jego rzecz kwoty 245.000 zł z odsetkami ustawowymi od 1 lipca 2014 r. do dnia zapłaty i o zasądzenie od pozwanych, solidarnie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych /k.1/.

Złożył weksel z umową pożyczki z dnia 10.11.2012 r., deklaracją wekslową i wezwaniem pozwanych do wykupienia tego weksla z potwierdzeniem nadania przesyłką poleconą tego wezwania /k. 7- 13/.

Dnia 8 października 2015 r. sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym zgodnie z żądaniem pozwu /k. 18/.

Pozwani, w zarzutach od nakazu zapłaty, domagali się uchylenia nakazu co do kwoty przekraczającej 65.000 zł i nieobciążanie ich kosztami postępowania /k.94 i 95/.

Przyznali, że otrzymali od powoda 100.000 zł przelewami z dnia 11.10.2012 r. , dnia 26.11.2012 r. kwotę 20.000 zł i dnia 11.04.2013 r. kwotę 50.000 zł, a więc łącznie 170.000 zł tytułem pożyczki /k.95 v/.

Twierdzili, że zwrócili powodowi z tego tytułu łącznie 105.000 zł dokonując na jego rzecz przelewów kwot: 50.000 dnia 17 .10.2013 r., 50.000 zł dnia 30.10.2013 r. i 5.000 zł dnia 8.03.2014 r. /k.95v/.

W zarzutach zawarte jest też zaprzeczenie jakoby pozwani otrzymali od powoda gotówką w dniu 10.11.2012 r. kwotę 35.000 zł, lub 86.000 zł /k.96/.

Następnie pozwani uznali powództwo do kwoty 115.000 zł potwierdzając, że otrzymali od powoda na poczet w/ w pożyczki, dodatkowo kwotę 50.000 zł przelaną na zlecenie powoda z konta jego matki L. Z. /k.222- zeznania pozwanych/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony w przeszłości realizowały wspólne interesy w ramach prowadzonych działalności gospodarczych.

Powód był członkiem zarządu i współnikiem G. (...) z siedzibą w L. na Cyprze, pozwany prowadził działalność gospodarczą pod firmą GRUPA MEDYCZNA (...) /k.100/, a oboje pozwani- jako wspólnicy, dwie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością o nazwach GRUPA MEDYCZNA i (...) /k.133- oświadczenie o sytuacji rodzinnej, majątku i dochodach/.

Strony w przeszłości były też zaprzyjaźnione /bezsporne/.

Oczywiste jest, że prowadzenie wspólnych interesów wiązało się z wzajemnymi rozliczeniami i realizacją przelewów.

Powód i pozwany zawarli dnia 31.07.2012 r. umowę pożyczki a jej przedmiotem była kwota 100.000 zł przelana przez powoda z konta jego matki /k.177- kserokopia potwierdzenia przelewu, k.185- zeznania pozwanego, k.184- zeznania powoda/. Umowa ta nie została spisana.

Kolejną umowę pożyczki strony, jako osoby fizyczne, zawarły 10.11.2012 r. na kwotę 245.000 zł, zabezpieczoną wekslem in blanco i umową przewłaszczenia na zabezpieczenie nieruchomości w G. stanowiącej współwłasność pozwanych.

Pożyczona kwota miała być zwrócona powodowi do 30.11.2013 r. /k.9- umowa pożyczki/.

Pozwani pokwitowali w tej umowie odbiór gotówki w kwocie 35.000 zł.

Kwotę pozostałą, czyli 210.000 zł , powód miał stopniowo przelewać na wskazany w umowie rachunek bankowy, lub rachunki o innej numeracji i to do dnia 30 października 2013 r.

Deklaracja wekslowa wskazywała, że powód ma prawo uzupełnić weksel wskazując maksymalnie kwotę 245.000 zł jako sumę wekslową, wpisać datę płatności według swego uznania, a o uzupełnieniu weksla i żądaniu zapłaty na jego podstawie zawiadomić pozwanych /k.8/.

Uzupełniony weksel /k.7/ jest prawidłowo wypełniony i po wypełnieniu stanowi weksel własny.

Następną umowę pożyczki strony sporządziły i podpisały 10.06.2013 r. wskazując kwotę 286.000 zł jako przedmiot pożyczki /k.192- kserokopia umowy/.

W umowie tej pozwani pokwitowali odbiór gotówki w kwocie 52.000 zł w dniu sporządzenia umowy i określili, że kwota pozostała, czyli 234.000 zł zostanie przelana na rachunki bankowe pożyczkobiorców do dnia 10.06 2013 r.

Jako jedyne zabezpieczenie strony umowy ustaliły przewłaszczenie na zabezpieczenie nieruchomości w G. stanowiącej współwłasność pozwanych wskazanej również w umowie poprzedniej z 10.11.2012 r.

Pozwani byli i są małżeństwem, a umowę o rozdzielnosci majątkowej małżeńskiej zawarli w 2013 r. /k.185- zeznania pozwanej/.

Uznaniem części roszczenia objęli również kwotę przelaną powoda z konta jego matki /50.000 zł/ .

W stosunku do pozwanych, oprócz postępowania egzekucyjnego prowadzonego z inicjatywy powoda na podstawie w/ w nakazu zapłaty z klauzulą wykonalności, toczą się inne postępowania egzekucyjne dotyczące zadłużeń w stosunku do (...) Bank (...) SA /k.147 i 150/, oraz V. (...) /k.149 i 148/ w tym postępowanie egzekucyjne na rzecz banku co najmniej od początku 2015 r. /k.150/.

Po wydaniu nakazu zapłaty w niniejszej sprawie powodowi wypłacone zostały kwoty 1456,29 zł i 5306,86 zł, łącznie 7763,09 zł /k.221- zeznania powoda, k.217- 219- zaświadczenie Komornika M. R. z dnia 17 kwietnia 2015 r./.

Kwoty wskazane w zaświadczeniu wystawionym przez pracodawcę pozwanej /k. 198 i 199- zaświadczenie z 8.09.2015 r./ zostały częściowo wypłacone powodowi, a częściowo zarachowane na koszty prowadzonej egzekucji /k.218 i 219- zaświadczenie w/w komornika z tabelą rozliczeniowa kosztów/.

Następne zaświadczenie /k.229- zaświadczenie z 18.05.2016./ podaje kolejne „kwoty zajęć sądowych” bez informacji na poczet którego postępowania egzekucyjnego je zajęto.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wyżej opisanych dokumentów, których treści strony nie kwestionowały natomiast odmiennie te dokumenty interpretowały pod względem ich znaczenia i skutków prawnych.

Zeznaniom stron /k.183-184- zeznania informacyjne powoda i k.220-221- zeznania z potwierdzeniem zeznań informacyjnych i płyty CD –k.187 i 225, zeznania pozwanych k. 184-185- zeznania informacyjne A. D. potwierdzone w zeznaniach składanych w trybie art. 304 k.p.c.- k.221- 222, k.185- 186 i k.222- zeznania J. D. w tym potwierdzone zeznania informacyjne, oraz płyty CD jak k.187 i k.225/ sąd dał wiarę w takim zakresie w jakim nie były sprzeczne wzajemnie ze sobą, oraz z pozostałym materiałem dowodowym przyjętym za podstawę ustaleń.

Złożone przez powoda nagranie rozmowy z pozwanym z dnia 6.01.2015 r. /k.68- płyta, k.76- 82- stenogram bez podpisu/, w ocenie sądu pozbawione jest wartości dowodowej, bowiem nie sposób ustalić czy jest pełnym zapisem rozmowy i w jakim zakresie jest autentyczne. Przede wszystkim, wobec mnogich powiązań finansowych stron jako osób fizycznych i przedstawicieli firm, nie wiadomo jakich konkretnie wierzycelności i długów rozmowa dotyczy. Stenogram nie został sporządzony przez osobę uprawnioną do transkrypcji nagrań. Prawdopodobnie wykonał go powód.

Pozwana J. D., pracująca zawodowo w szkole jako psycholog podpisała umowy , a także weksel, jednak nie uczestniczyła w żadnych pertraktacjach i nie orientowała się jakie kwoty i kiedy przelewał jej mąż na poczet spłat rzecz powoda /k.185 i 222- zeznania pozwanej/.

Wynika z tego, że pozwany miał pełnomocnictwo do przeprowadzania operacji finansowych na koncie prowadzonym na nazwisko pozwanej /k.102- 106/.

Zeznania powoda jakoby obie w/w umowy pożyczek potwierdzone na piśmie zostały podpisane w dniu 10.11.2013 r., a figurujące na umowach daty 10.11.2012 r. i 10.06.2013 zostały wpisane omyłkowo /k.220/ są niewiarygodne, bowiem przeczą treści pozwu i zeznań informacyjnych powoda /k.184/ w których nie kwestionował prawidłowości daty umowy pożyczki z 10.11.2012 r.

Ponieważ pozwani powinni udowodnić okoliczności z których wywodzą skutki prawne sąd nie znalazł podstaw, aby przeprowadzać wywiady u któregokolwiek z komorników na okoliczność rozliczeń kwot z zajętych części wynagrodzeń pozwanej.

Sąd zważył co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest roszczenie wynikające z treści weksla i trafność zarzutów pozwanych sprowadzających się do tego, że przed wydaniem nakazu zapłaty uścili na rzecz powoda kwotę łączną 105.000 zł jako świadczenie stanowiące częściowy zwrot pożyczki zabezpieczonej wekslem wobec czego suma wekslowa jest wadliwa i określona bez uwzględnienia dokonanych świadczeń.

Pozwani kwestionowali też swe pokwitowanie odbioru gotówki w kwocie 35.000 zł zawarte w umowie twierdząc, że kwoty tej nie otrzymali, bowiem powód potrącił ją sobie z góry na poczet odsetek od kwoty pożyczki- większych niż odsetki maksymalne.

Zgodnie z art. 493 § 1 k.p.c. pozwani w zarzutach powinni przedstawić wszelkie zarzuty i wszelkie okoliczności, a także dowody na ich potwierdzenie.

Po ustaleniu w toku postępowania, że strony zawarły jeszcze inne umowy pożyczki, a ze względu na pełnomocnictwa od żony powód wykonywał przelewy na poczet spłat również z jej konta niezbędne było, przy ustalaniu, czy suma wekslowa została wpisana zgodnie z porozumieniem wekslowym, a nie z uwzględnieniem stanu zadłużeń z innych umów zawartych przez strony zbadanie czego dotyczyły przelewy kwot wskazanych w zarzutach jako raty spłat.

Przelewy kwot: 54.000 zł z 2.09.2012 r. /k. 97/, 2x 50.000 zł, łącznie 100.000 zł z 11.10.2012 r. /k.98/, 20.000 zł dnia 26.11.2012 r. /k.99/ i 50.000 zł 11.04.2013 r. zostały częściowo dokonane przed datą pożyczki, czyli przed dniem 30.11.2012 r.

Pozwani przyznali jednak w zarzutach, że wpłaty w łącznej wysokości 170.000 zł zostały dokonane przez powoda w wykonaniu umowy pożyczki z dnia 30.11.2012 r. /k.95/.

Następnie uznali powództwo co do kwoty dodatkowej 50.000 zł stanowiącej kwotę przelaną z konta prowadzonego na nazwisko matki powoda. Jest to łącznie 220.000 zł, a po dodaniu pokwitowanej w umowie z dnia 10.11. 2012 r. gotówki w wysokości 35.000 zł jest to kwota 255.000 zł.

Z konta prowadzonego na nazwisko matki powoda została wcześniej przelana dnia 31.07.2012 r. kwota 100.000 zł / k.177/ w wykonaniu umowy ustnej między powodem i pozwanym, która to umowa nie została zabezpieczona wekslem.

W kserokopiach częściowych wydruków z konta prowadzonego na nazwisko pozwanej wynika, że przelali powodowi na rachunek przez niego wskazany kwoty : 50.000 dnia 17 .10.2013 r. /k.103- potwierdzenie przelewu z konta pozwanej/, 50.000 zł dnia 30.10.2013 r. /k.104- kolejny przelew z konta pozwanej/ i 5.000 zł dnia 8.03.2014 r. /k.106/. łącznie 105.000 zł.

Ponieważ z uznania powództwa co do kwoty 50.000 zł przelanej na rzecz pozwanych z konta prowadzonego na nazwisko matki powoda wynika, że jeden z przelewów dotyczył reszty kwoty pozyskanej z tego konta tytułem pożyczki z dnia 31.07.2012 r. należy wnioskować, że **wpłaty na poczet długu dochodzonego pozwem wyniosły 65.000 zł /105.000- 50.000/.**

Suma wekslowa powinna wynosić więc 180.000 zł /245.000- 65.000/.

Powód potwierdził, że otrzymał kwoty wskazane w zarzutach i dołączonych do nich kserokopii fragmentów wyciągów z rachunków /k.103, 104 i 106/ w łącznej wysokości 105.000 zł , jednak zaprzeczył, aby stanowiły one raty spłat pożyczki wskazanej w pozwie.

Twierdził, że są to świadczenia z tytułu zwrotu innych pożyczek w szczególności pożyczki w kwocie około 170.000 zł przelanych przez niego stopniowo, w ramach otrzymanego od matki pełnomocnictwa z konta jego matki L. Z..

Ciężar udowodnienia spełnienia świadczenia w całości, lub w części spoczywał na pozwanych i, jak wykazano powyżej, zdołali oni udowodnić że na poczet częściowego spełnienia świadczenia z umowy zawartej 30.11.2012 r. zabezpieczonej wekslem uiścili łącznie 65.000 zł.

Pozostałe płatności wskazane w zarzutach ewidentnie dotyczą innych rozliczeń między stronami.

Powód przyznał, że po wydaniu nakazu zapłaty z klauzulą wykonalności otrzymał na skutek czynności egzekucyjnych łączną kwotę 7763,09 zł, a z konsekwentnego wnioskowania o utrzymanie w mocy nakazu zapłaty wynika, że zaliczył wyegzekwowane kwoty na poczet odsetek za opóźnienie, zgodnie z art. 451§1 k.c.

Odsetki za opóźnienie w wysokości 7763,09 zł od kwoty 180.000 zł, liczone od daty 1 lipca 2014 r. /następny dzień po uzupełnieniu weksla/ do dnia 2 grudnia 2015 r. /k.219- wskazana przez Komornika data ostatniej wypłaty na rzecz powoda/ to kwota 24.766,03zł, a za okres 174 dni jest to kwota 11.177,07 zł czyli kwota 64,10 zł dziennie przy przyjęciu stawki procentowej z początkowego okresu naliczania odsetek /

Kwota wypłacona powodowi przez Komornika, to odsetki za 121 dni (...),09 : 64,10= 121/. Jest to okres od 1 lipca 2014 r. do 29 października 2014 r.

Po zaliczeniu w/w wypłaconej przez Komornika kwoty na poczet świadczenia odsetkowego powodowi należą się więc odsetki za opóźnienie od kwoty 180.000 zł od dnia 30 października 2014 r. do dnia zapłaty.

Podstawą prawną wyroku jest art. 101 w związku z art. 10 i art. 47 w związku z art. 103 ustawy Prawo wekslowe.

Uzupełniony weksel in blanco stał się wekslem własnym, a wystawcy odpowiadają wobec wierzyciela solidarnie.

O odsetkach za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 48 pkt 2 w związku z art 103 ustawy Prawo wekslowe.

Ponieważ roszczenie dotyczące kwoty 110.000 zostało przez pozwanych uznane należało nadać wyrokowi w tej części rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333§1 pkt. 3 k.p.c. po uchyleniu nakazu zapłaty w całości, zgodnie z art. 496 k.p.c.

Wobec uchylenia nakazu zapłaty należało orzec o kosztach postępowania.

Pozwani zostali zwolnieni od kosztów sądowych częściowo, a mianowicie od opłaty od zarzutów /k.156- 157- postanowienie z 27.07.2015 r./, a ich sytuacja finansowa nie uzasadnia zmiany tego postanowienia.

Koszty sądowe to kwota 12.250 zł. Powód przegrał sprawę w 1/4 części, czyli poniósł obciążające go koszty sądowe w całości płacąc kwotę 3063 zł /k.4/.

Pozwani przegrali sprawę w 3/4 części wobec czego powinni zwrócić powodowi kwotę 5413 zł (...).

Podstawą prawną orzeczenia o kosztach postępowania jest art. 100 k.p.c. w związku z art. 105§2 k.p.c.

/-/ E. H.